

Barbara Cartland

Armunud kuningas

Barbara Cartland
A King in Love
1982

Raamatu eesti keeles kirjastamise õigus kuulub eranditult kirjastusele AMOR.

Selle raamatu reprodutseerimine, tõlkimine ja levitamine ilma valdaja loata on õigusvastane ja seadusega karistatav.

Kaane kujundanud OÜ Nonparell
Toimetanud Aili Norberg
Korrektor Inna Viires

© 1982 by Cartland Promotions

All rights reserved.

Trükiväljaanne © 2003 Kirjastus AMOR

Elektroniline väljaanne © 2010 Kirjastus AMOR

Raamatu nr 10347

ISBN 978-9949-20-098-6

Autori märkus

*S*eisusevastased abielud kuninglikes perekondades on olnud tihti väga õnnestunud. Tema kõrgus Hesse-
ni prints Alexander põgenes 1851. aastal krahvinna Julia
van Hanke'iga, tüdrukuga, kes polnud isegi aadlisoost.
Temast sai tema kõrgeauline hiilgus Battenburgi print-
sess ja ta rajas võimsa ning auväärse kuningliku
Battenburgi Mountbattenite perekonna.

1847. aastal abiellus Prints George, Cambridge
krahv, kuninganna Victoria nõbu, kauni tantsijanna
Louisa Fairbrotheriga ja oli temaga väga õnnelik.

Tema Majesteet Kreeka kuningas Alexandros abiel-
lus salaja Aspasia Manosega, oma isa adjutandi tütre-
ga. Neiule ei antud tiitlit ega valdusõigust, ent nende
tütrest sai tema kuninglik kõrgus Kreeka printsess
Alexandra.

Esimene peatükk

1856

Tema Majesteet kuningas Maximilian tõusis diivanilt, millel ta oli lebanud, ja pani klaasi käest.

“Ma pean tagasi minema,” sõnas ta.

“*Mais non, mon Brave!*”*

Hüüatus tuli ennast peeglist vaatleva naise punastelt huultelt.

Ta ei pööranud tähelepanu oma näole, mis oli vägagi võluv, vaid teemantidega ümbritsetud rubiinidest kaelakeele, mis kaardus ümber tema valge kaela.

“Sa ei tohi nii kiiresti lahkuda,” ütles naine.

Kütkestav aktsent muutis tema üsna tavalise hääle millekski väga ahvatlevaks.

* Sugugi mitte, mu rüütel! (pr k)

Armunud kuningas

Arvates siiski, et ta protest polnud küllaldane, liikus ta kuninga poole, lastes oma pitsidega šifoonneglipeel lahti vajuda.

“Kas sinu meelest sobib su kingitus mulle, *Mon Cher**?” nõudis ta mehe ees seistes.

Mehe silmad ei olnud suunatud kaelakeele, vaid sellest allapoole jäävale suurepärasele figuurile, mis oli juba terve Pariisi vaimustusse viinud.

*La Belle*** – just selle nime all tunti teda laval – naeratas teadvalt, ja lasi aeglase õrna õlaliigutusega neglipeel oma paljaste jalgade juurde põrandale kukkuda.

Ta nahk oli väga valge, piht peenike ja rinnad ning puusad kaardusid viisil, mida mood küll nõudis, ent mida sellises täiuslikkuses võis näha väga väheste naiste juures.

Ta seisis ilmekas liikumatuses, jälgides kuninga pilku üle oma ihu libisemas.

Siis liikus ta vaikse ebamäärase häämitsusega mehe poole, põimis käsivarred ümber ta kaela, huuled otsimas mehe omi...

Tükk aega hiljem jalutas kuningas peegli juurde oma lipsu sõlmima.

* Mu kallis (pr k)

** Ilus (pr k)

Nad olid nüüdseks kohad vahetanud ja *La Belle* lebas diivanil rahuldatud rammetul ilmel, rubiinkaela-kee endiselt valgel nahal kumamas.

“Sa sundisid mind hiljaks jääma,” ütles kuningas. “Aga peaminister lepib kahtlemata seletusega, et ma olin tähtsa asjaga seotud.”

“Mis võiks küll minust tähtsam olla?” uuris *La Belle*.

“Peaminister leiaks sellele küsimusele suure hulga vastuseid!” vastas kuningas naeratades.

Lõpetanud lipsu sidumise, vaatas ta pilkaval ilmel oma näo peegeldust, nautides ninast suuni söövitunud küünilisi jooni.

Teda vaadates mõtles *La Belle*, et isegi kui mees poleks kuningas, peaks ta teda ikkagi kõige tulisemaks ja rahuldust pakkuvamaks armukeseks, keda ta senini on tundnud. Ja naine võis otsustada pikaajalise kogemuse põhjal.

Võrgutatuna kaheteistkümneaastaselt, oli ta tõusnud täheks läbi üksteisele järgnevate voodite, kuni ta ilmus *Le Théâtre Impérial de Châtelet*’isse, kus kuningas oli teda näinud.

Naise armukeste seas oli olnud krahve, markiisid ja üks üsna vähetähtis Itaalia prints, aga kuningal oli võlu, mis oli naise arust vastupandamatu.

Tõsiasjast, et mees oli ka rikas ja valmis tegema naise elu väga mugavaks, oli küllalt, et veenda naist lah-

Armunud kuningas

kuma Pariisist ja tulema kuningaga Valdastieni, maa-
le, mida mees valitses.

Palee juures oli erateater, kus naine võis, mil iganes
ta heaks arvas, austatud vaatajaskonnale tantsida.

Ent palju põnevam oli tantsida üksnes kuningale
Château's, kuhu mees oli ta paigutanud ja mis oli ehi-
tatud sajandi eest palee aeda.

Esimesena oli oma armukese sinna elama pannud
kuninga vanaisa, kes oli liiga vana, et sõita pealinna
nautima rõõme, mida ainult ilus naine võis talle pak-
kuda.

Et asjade korraldust veelgi lihtsustada, oli *Château*
ühendatud paleega maa-aluse käigu abil, kuhu võis si-
seneda kuninglikust kabinetist salaukse kaudu, mille
võti oli ainult monarhi käes.

“Millal sa jälle tuled?” küsis *La Belle*.

Ta ootas pinevalt vastust, kuna polnud iial kindel,
mida mees vastab.

Ent oodates teadis ta, et oleks rumal üritada kunin-
gat siduda mingi aja või isegi päevaga, mil ta tuleks
naist jälle külastama.

Kõikvõimsa, kehastunud seadusena, väärtustas ta
oma vabadust üle kõige muu ja naine teadis, et tar-
gem oluks mehele mitte midagi öelda, vaid nagu
ennegi kannatlikult oodata, kuni mees suvatseb teda
külastada.